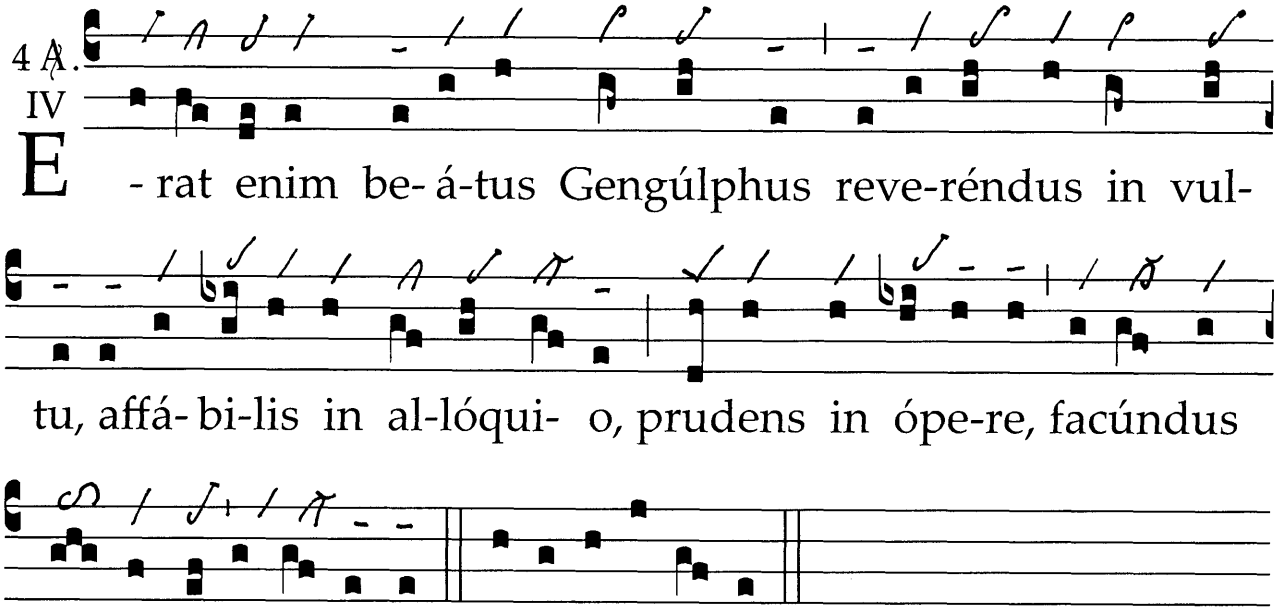

4 ℣. Schroom lag op het gelaat van de gelukzalige Gengulphus, hij was vriendelijk in het gesprek, verstandig in zijn handelen en daarbij welbespraakt, alleluia.

PSALMUS 4

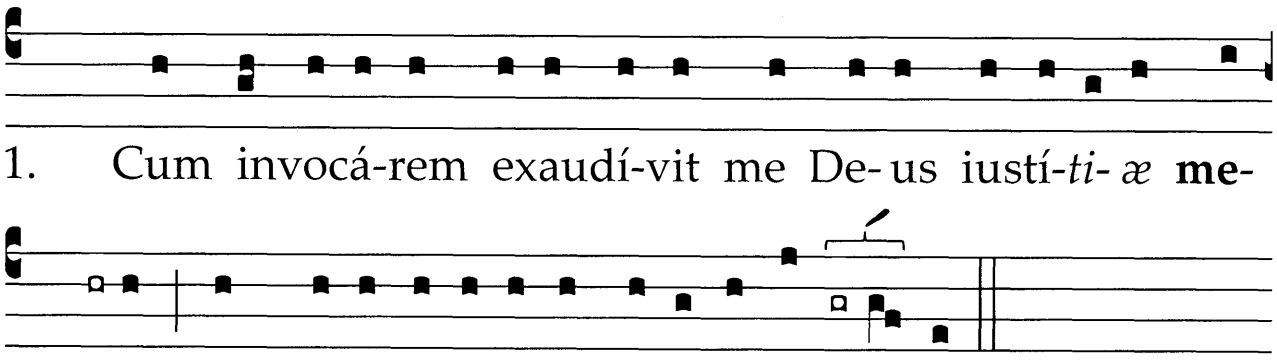

2. Mise*rére* **mei** * et exáudi ora*tiónem* **me**am.
3. Fílii hóminum úsquequo *gravi* **cor**de? * ut quid dilígitis vanitátem et quæ*ritis men***dáci**um?
4. Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus *sanctum* **su**um * Dóminus exáudiet me cum clamá*vero ad* **e**um.
5. Irascímini et nolíte peccáre ℣ quæ dícitis in cór*dibus* **ve**stris * in cubílibus ve*stris compun***gími**ni.
6. Sacrificáte sacrifícium iustítiæ ℣ et sperá*te in* **Dó**mino. * Multi dicunt: quis osté*ndit nobis* **bo**na? —

7. Signátum est super nos lumen vultus *tui* **Dó**mine * dedísti lætítiam *in corde* **me**o.
8. A fructu fruménti, vini et ó*lei* **su**i * *multipli***cáti** sunt.
9. In pace *in id***í**psum * dórmiam *et requi***é**scam.
10. Quóniam tu, Dómine, singulá*riter* **in** spe * *constitu***ísti** me.
11. Glória Pa*tri, et* **Fí**lio, * et Spi*rítui* **San**cto.
12. Sicut erat in princípio, et *nunc, et* **sem**per, * et in sécula sæ*culórum*. **A**men.

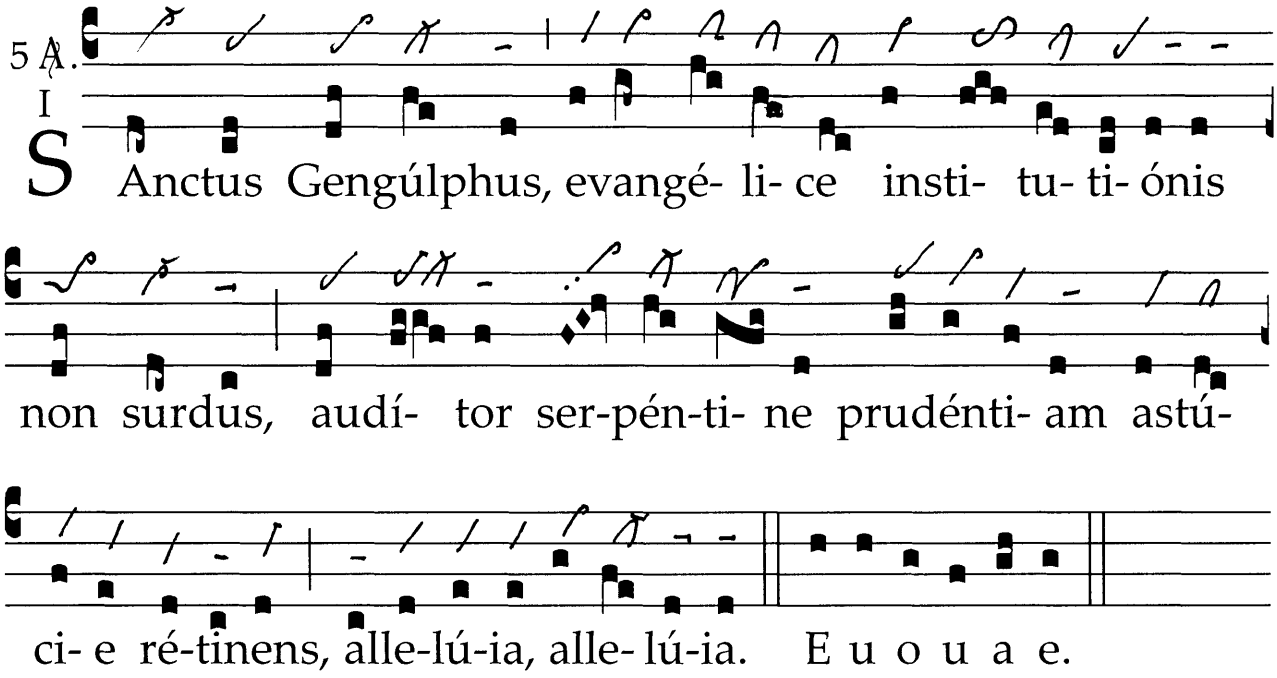

5 ℣. De heilige Gengulphus was niet ongevoelig voor de leer van het evangelie, maar wanneer hij die hoorde bleef hij behoedzaam en behield de arglist van een slang, alleluia, alleluia.

PSALMUS 5

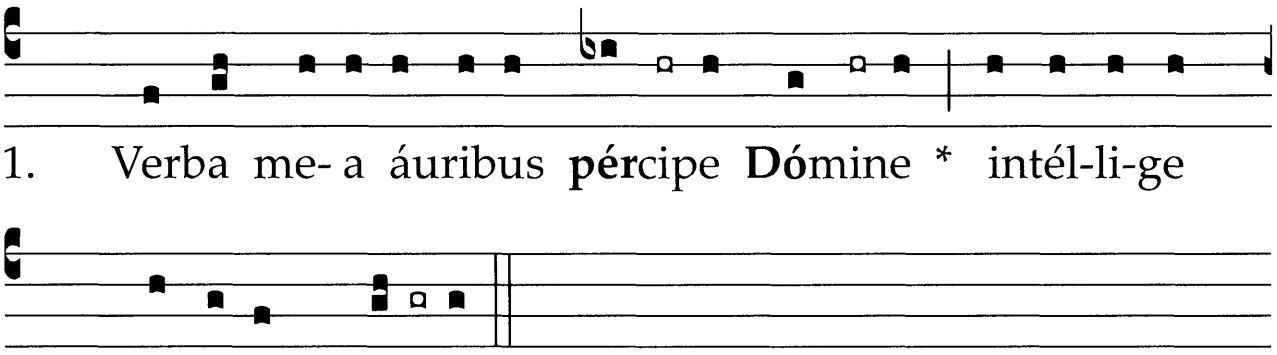

2. Inténde voci orati**ó**nis **me**æ * rex meus et *Deus* **me**us.
3. Quóniam ad **te** or**á**bo * Dómine, mane exáudies *vocem* **me**am.
4. Mane adstábo tibi **et** vi**dé**bo * quóniam non Deus volens iniqui*tátem* **tu** es.
5. Neque habitábit iuxta **te** mal**í**gnus * neque permanébunt iniústi ante ó*culos* **tu**os.
6. Odísti omnes qui operántur in**iqui**t**á**tem * perdes omnes qui loquún*tur men***dá**cium. —

7. Virum sánguinum et dolósum abomi**ná**bitur **Dó**minus * ego autem in multitúdine misericór*diæ* **tu**æ.
8. Introíbo in **do**mum **tu**am * adorábo ad templum sanctum tuum in ti*móre* **tu**o.
9. Dómine, deduc me in iu**stí**tia **tu**a * propter inimícos meos dírige in conspéctu meo *viam* **tu**am.
10. Quóniam non est in ore e**ó**rum **vé**ritas * cor e*órum* **va**num est.
11. Sepúlchrum patens est guttur eórum ℣ linguis suis do**ló**se a**gé**bant * iúdica *illos* **De**us.
12. Décidant a cogitatiónibus suis ℣ secúndum multitúdinem impietátum eórum ex**pél**le **e**os * quóniam irritavé*runt te,* **Dó**mine.
13. Et læténtur omnes qui **spe**rant **in** te * in ætérnum exsultábunt et habitá*bis in* **e**is.
14. Et gloriabúntur in te omnes qui díligunt **no**men **tu**um * quóniam tu bene*díces* **iu**sto.
15. Dómine, ut scuto bonæ volun**tá**tis **tu**æ * *coro***ná**sti nos.
16. Glória **Pa**tri, et **Fí**lio, * et Spirí*tui* **San**cto.
17. Sicut erat in princípio, et **nunc**, et **sem**per, * et in sæcula sæcu*lórum*. **A**men.

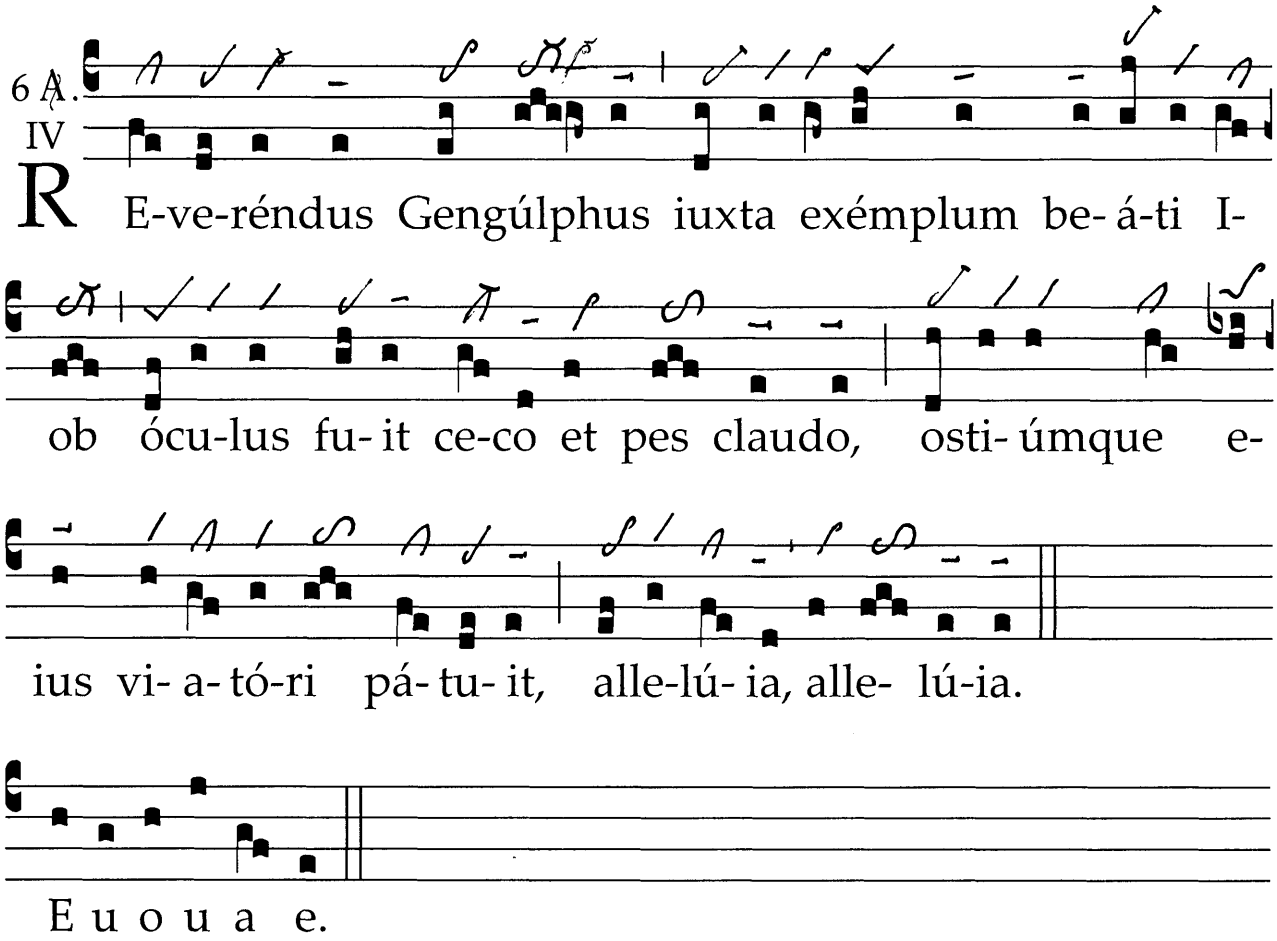

6 ℟. De eerbiedwaardige Gengulphus was – naar het voorbeeld van de gelukzalige Job – oog voor de blinde en voet voor de lamme, en zijn deur stond open voor wie onderweg was, alleluia, alleluia.

PSALMUS 8

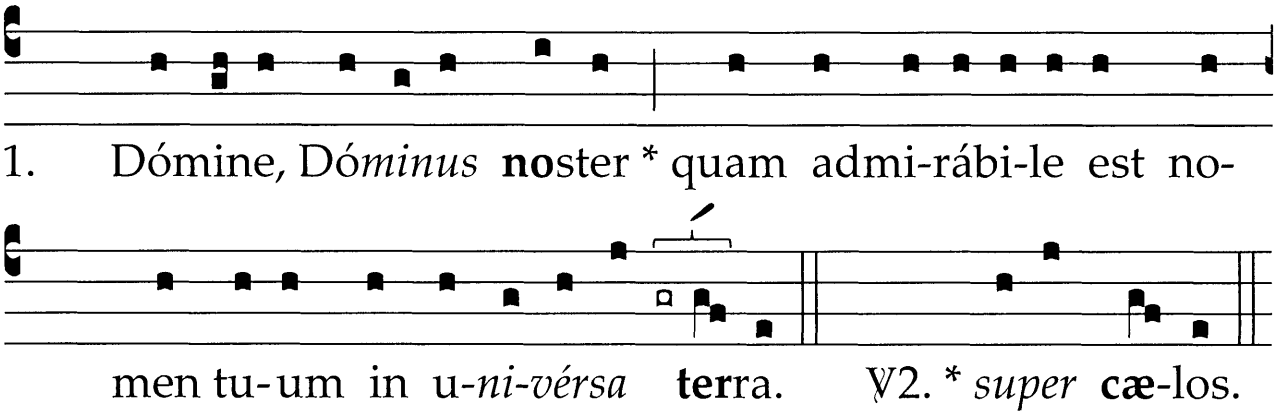

2. Quóniam eleváta est magnificén*tia* **tu**a * *super* **cæ**los.
3. Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter ini*mícos* **tu**os * ut déstruas inimí*cum et ul***tó**rem.
4. Quóniam vidébo cælos tuos ópera digitó*rum tu***ó**rum * lunam et stellas *quæ tu fun***dá**sti. —

5. Quid est homo quod me*mor es* **e**ius? * aut fílius hóminis quóniam *vísitas* **e**um?
6. Minuísti eum paulo minus ab ángelis ꝗ glória et honóre coro*násti* **e**um * et constituísti eum super ópera má*nuum tu***á**rum.
7. Omnia subiécísti sub pé*dibus* **e**ius * oves et boves univérsas: ínsuper et *pécora* **cam**pi.
8. Vólucres cæli et *pisces* **ma**ris * qui perámbulant *sémitas* **ma**ris.
9. Dómine, Dó*minus* **no**ster * quam admirábile est nomen tuum in u*nivérsa* **ter**ra !
10. Glória Pa*tri, et* **Fí**lio, * et Spi*rítui* **San**cto.
11. Sicut erat in princípio, et *nunc, et* **sem**per, * et in sæcula sæ*culórum*. **A**men.

℣. Posuísti, Dómine, super caput eius.

℟. Corónam de lápide pretióso.

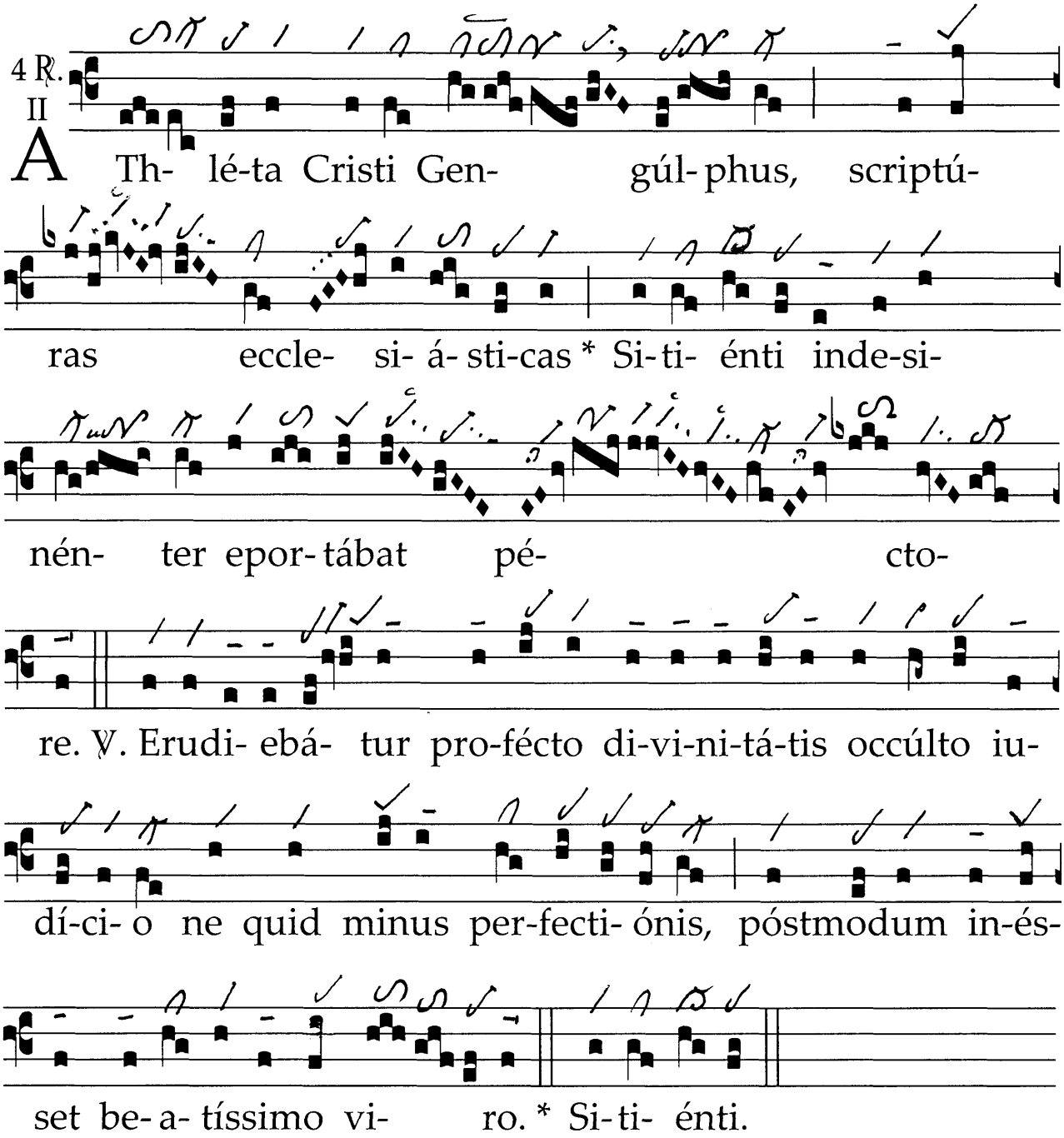

4 ℟. Gengulphus, strijder in de arena van Christus, kreeg geen genoeg van de gewijde geschriften; zonder ophouden dronk hij ze in met een dorstig hart.

℣. Hij werd stellig naar de verborgen inzichten van de goddelijke wijsheid onderricht, opdat het de gelukzalige later in het leven in geen enkel opzicht aan volmaaktheid zou ontbreken.

5 ℟. VIII

E - a tempestá- te re- gnum Fran- có-

rum Pi- pí- nus stré- nu- e gu- berná-

bat *Cu- i vir san- ctus Gen- gúl- phus mi- li- tá-

ri offí- ci- o coniúnctus in- ser- vi- é- bat.

℣. Cum e- ius consí- li- o quæ a- génda e- rant et regni

guberná- cu- la anmi- nistrá- bat. * Cu- i.

5 ℟. In die tijd werd het koninkrijk der Franken met vaardige hand geregeerd door Pepijn; de heilige man Gengulphus diende hem, als soldaat in krijgsdienst verbonden.
℣. Met zijn goede raad deed hij [P.] wat gedaan moest worden en bestuurde hij het rijk.

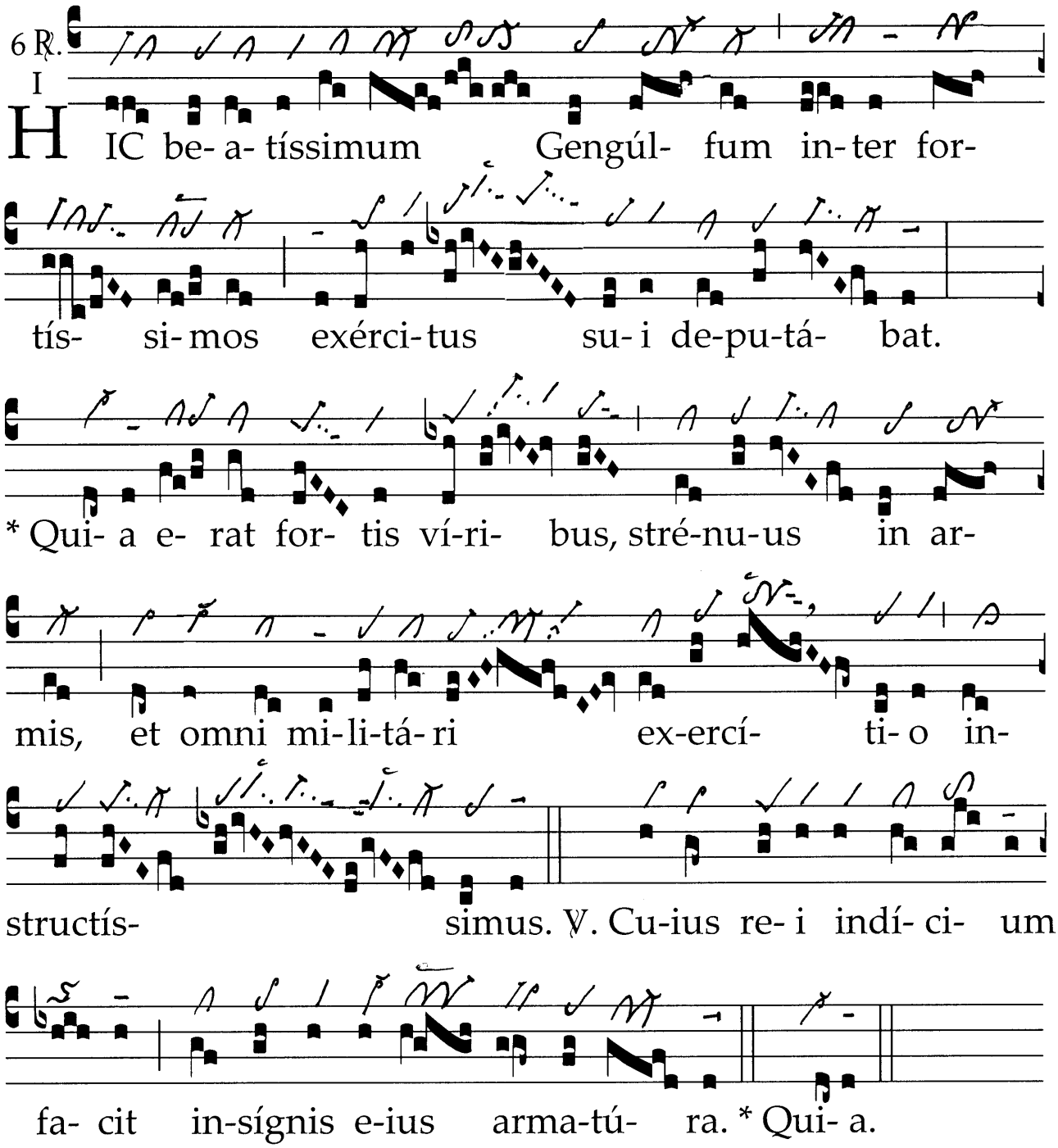

6 ℟. Pepijn rekende de gelukzalige Gengulphus tot de dappersten van zijn leger. Want hij was sterk in lichaamskracht, vaardig met de wapenen en voor elke krijgsoefening in de hoogste mate toegerust.
℣. Een aanwijzing hiervoor is zijn voortreffelijk wapenrusting.